

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunl: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 4 (1108)

Otrdien, 1958. g. 7. janvāri

9. gads

Latvijas KP XV kongresu sagaidot

Tuvojas Latvijas Komunistiskās partijas XV kongress. Arvien plašāk un plašāk par godu kongresam izvērsas sociālistiskā sacensība fabrikās, uzņēmumos, kolhozos un MTS.

Preiļu rajona kolhoza „Krasnij Oktjabrj” kolhoznieki griežas pie visiem republikas kolhoziem, kuri audzē līnus, ar aicinājumu par godu Latvijas KP XV kongresam līdz tā atklāšanas dienai 23. janvārim izpildīt kontraktācijas plānu, bet līdz 1958. gada 31. janvārim nodot visu līnšķiedras produkciju.

Ieslēdzoties sociālistiskajā sacensībā par godu kongresam, mūsu rajona Staļina vārdā nosauktais kolhozs apņēms līnu kontraktācijas plānu izpildīt līdz jaunajam, 1958. gadam un šo apņemšanos arī izpildīja. 1958. gada 1. janvāri līnšķiedras kontraktācijas plāns bija izpildīts par 102 procentiem un līnšķiedru par 425 procentiem.

Šādi iedvesmojoši piemēri aicina pilsētu un lauku darbaļaudis uz jauniem panākumiem, lai godam sagaidītu mūsu mīļotās partijas kongresu.

Tagad rajona kolhozos tuvojas nobeigumam tādi svarīgi darbi kā kulšana, līnšķiedras apstrāde, gatavojas 1958. gada pavasara sējai — izved mēslojumu uz laukiem, sagatavo sēklu, remontē lauksaimniecības inventāru.

Katras partijas pirmorganizācijas pienākums plaši izvērst masu politisko darbu strādnieku, kolhoznieku un MTS mehanizatoru vidū. Organizēt jaunu, konkrētu saistību uzņemšanos par godu Latvijas KP XV kongresam un to izpildi.

It sevišķi tas jāņem vērā kolhoza „Latgales zieds” partijas pirmorganizācijai (sekretārs b. Pundurs) un kolhoza „Darba tauta” partijas pirmorganizācijai (sekretārs b. Brokāns). Šajos kolhozos nav vēl īstas kaujinieciskās sociālistiskās sacensības. Tāpēc arī šajos kolhozos līnšķiedras apstrādāšana patiesībā vēl nemaz nav uzsākta. Tāču tajā pat laikā Staļina vārdā nosauktā kolhoza linkopji izpildīja jau kontraktācijas plānu, bet kolhozi „Zelta vārpa”, „Darbs” un daži citi tuvākās dienās arī izpildīs.

Par godu Latvijas KP XV kongresam plašāk izvērsīsim sociālistisko sacensību visos kolhozos, rūpniecības uzņēmumos un MTS.

No kaimiņu rajona kolhozu pieredzes

Vairāk lētas cūkgaļas

Aizritējušajā lauksaimniecības gadā mūsu kolhoza lopkopji ievērojami palielinājuši lopkopības produktu ražošanu. Šī mūsu saimniecības galvenā nozare devusi apmēram pusotru miljonu rubļu ienākuma.

Sevišķi strauji mums attīstījies cūkkopība. Gada laikā kolhozs nobarojis 400 cūku, no tām — 360 bekonam. Uz katriem simts hektāriem aramzemes iegūti 30 centneri cūkgaļas, gandrīz divreiz vairāk nekā 1956. gadā. Turklāt bekona ražošanai patērēts mazāk līdzekļu un darba.

Darba patēriņa samazināšanas svarīgākais priekšnoteikums cūkkopībā ir darbietilpīgo procesu mehanizēšana fermās. Agrāk kolhozā bija vairākas nelielas cūku kūti. Uzcelot lielu mehānizētu fermu, kurā ir automātiskie dzirdinātāji, piekares ceļi un elektrificēta lopbarības virtuve, mums radās iespēja gandrīz uz pusi samazināt cūkkopju štatu. Darba mehanizācijas rezultātā katra cūkkope sāka apkalpot lielākas dzīvnieku grupas. Tā,

piemēram, kolhoznieces Ieva Janberga un Ilga Krastiņa šogad izaudzējušas 190 bekoncūkas, panākot katras cūkas dzīvsvāra pieaugumu diennaktī par 630—700 gramiem. Tas viss palīdzēja samazināt izdevumus bekona ražošanā caurmērā par 20 procentiem uz katru svara vienību.

Mūsu saimniecībā audzē lielās baltās šķirnes cūkas. Vaislai izraugāties vislabāk attīstītās sivēnmātes, kas vienā metienā dod ne mazāk par 8—10 sivēniem. Turklāt sevišķi plaši izmantojam vienreizējās sivēnmātes. Tas deva iespēju kolhozam 1957. gadā papildus iegūt desmitiem centneru bekona. Katra no 30 vienreizējām sivēnmātēm devusi vairāk nekā pusotru tūkstoti rubļu ienākuma. 1958. gadā esam paredzējuši iegūt no vienreizējām sivēnmātēm ne mazāk par 350 sivēniem — pusi no visām nobarošanai paredzētajām cūkām.

Cūku atnešanos plānojam tādējādi, lai visvairāk sivēnu iegūtu agrā pavasarī. Tas

dod lielu ekonomisku efektu, jo sivēnu nobarošanai vasarā izmantojam lēto zaļbarību.

Ganību laikā vasarā mēs turējam cūkas divās nometnēs, kur jau iepriekš bija sagatavotas telpas, dzirdinātavas un barības siles. Tur bija arī specialas ganības ar topinamburu, viķu mistru un citu zāli, ko iesēja trijos termiņos. Cūkām izbarojām sulīgo barību, kā arī kartupeļu un siena miltus. Tas deva iespēju samazināt dārgo koncentrātu patēriņu. Izdevumi uz katru svara pieauguma vienību samazinājušies pusotras reizes. Katrs kolhozā ražotais bekona kilograms izmaksāja 5 rubļus 85 kapeikas.

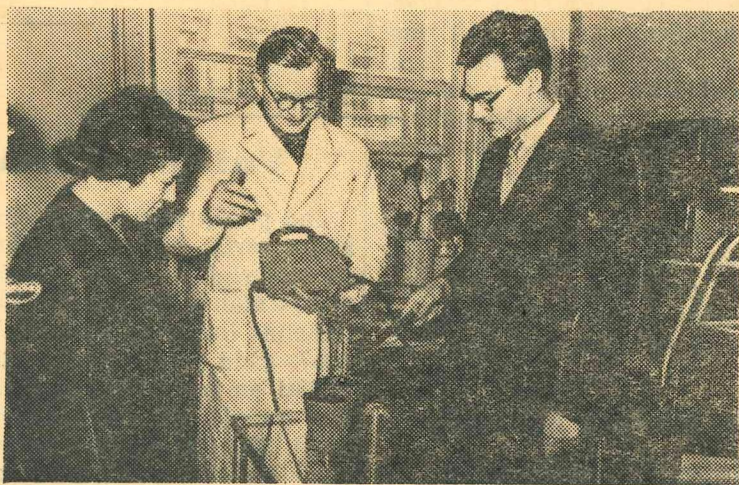
Ziemai kolhozs sagatavojis cūkām pietiekami daudz pašu ražotas lopbarības, tai skaitā 40 tonnas augstvērtīgus siena miltus. Mūsu lopkopji uzņemas saistību jaunajā saimniecības gadā nobarot un nodot valstij 700 cūku un pazemīnāt cūkgaļas pašizmaksu vēl par 25 procentiem.

N. Romanovs,

Krustpils rajona kolhoza „Lēpina karogs” priekšsēdētājs

PADOMJU

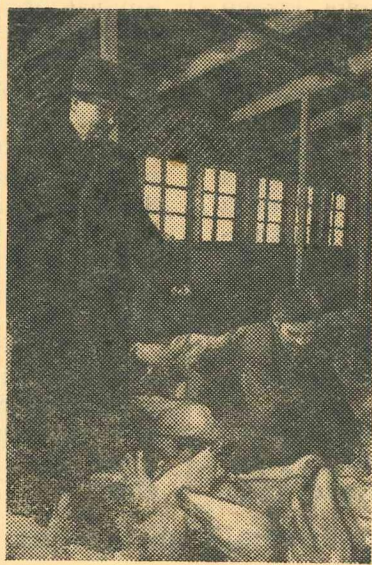
DZIMTENĒ

Leningrada. Nepārtraukti paplašinās saites starp Padomju Savienību un demokrātijas valsti zinātniekiem. Vissavienības augu aizsardzības institūtā bieži atbrauc aizrobežas viesi. Ar lielu interesi viņi iepazīstas ar padomju zinātnieku sasniegumiem radioaktīvo izotopu pielietošanā pret augu kaitēkļiem un slimībām.

Attēlā: biofizikas laboratorijā (no kreisās) S. M. Kirova vārdā nosauktās Mežu tehniskās akadēmijas zinātniskais līdzstrādnieks R. J. Tarhanova, biofizikas laboratorijas zinātniskais līdzstrādnieks A. V. Hotjanovičs un Varšavas mežu un koku lauksaimniecības institūta tehnisko zinātņu kandidāts J. A. Važņijs.

TASS fotohronika

Maskavas apgabals. Piemaskavas sovhozs „Solnečnoe” pēdējos trijos gados pārvērties par lielu putnu olu un gaļas fabriku. Pašlaik šajā saimniecībā ir ap 70.000 dējējvistu un 40.000 jaunputnu.

Šogad sovhoza darbinieki nodos valstij ap 7.000.000 olu un 1.300 cmt vistas gaļas. 1960. gadā olu ražošana sasniegs 20.000.000 gabalu.

Attēlā: sovhoza direktors N. V. Lubkins un putnkope A. J. Bogdanova atlasa dējējvistas.

Par līnu apstrādi un nodošanu valstij šeit nedomā

Jau aizritējuši trīs mēneši kā daudzi rajona kolhozi uzsāka līnu produkcijas nodošanu valstij. Vairāki no tiem tuvākajās dienās jau pabeigs šāgada līnu ražas apstrādi un nodošanu. Turpretī lauksaimniecības artelis „Darba tauta” līdz šim laikam nav nodevis nevienu kilogramu līnšķiedras, nedz arī līnšķiedru. Kāpēc tā? — Visu laiku gaidījām līnu agregātu, — atbild kolhoza priekšsēdētājs b. Kovaļevskis.

Jau divas nedēļas atpakaļ kolhozā agregātu saņēma, bet arī šajā laikā caur to nav izlaista ne sauja līnu. Šķūnī, kur novietots agregāts, aukstumā drebinoties, rosās pāris cilvēku. — Šeit uzstādām agregātu, — paskaidro viens no tiem. Pēc paveiktā un šo lauku noskaņojuma redzams, ka darba vēl daudz, ne tuvū tā diena, kad iedūksies mašīnas zobratī. Jāpieved balķi pie gatera, jāsavāgē no tiem dēļi un jānoklāj šķūnī grīda, bet pirms visa tā jāsamontē vēl gaters. Šādu „rotu” vēl daudz.

Aprēķini pierāda, ja, izslēdzot tehniskos bojājumus, agregāts, uz kura kolhoza valde domā apstrādāt visus līnus, pie 10 stundu darba slodzes diennaktī spēs apstrādāt 600 kg līnšķiedras, tad līnu apstrāde un nodošana kolhozā ievilksies līdz martam. Taču prakse ir pierādījusi, ka nereti atgadās neparedzētas tehniskas kļūdas agregāta darbā, tādēļ arī par minētajiem līnu apstrādes beigu termiņiem grūti spriest. Drīzumā kolhozā noslēgsies ražošanas gads, bet lai apmaksātu kolhoznieku izstrādes dienas, līdzekļu kolhozā nav. Tos šogad galvenokārt dod līni, bet to apstrādes novilcināšana neļaus savlaicīgi norēķināties ar kolhozniekiem.

Kolhoza 1. brigādē ir izkultas 8 tonnas līnšķiedru, tāpat līnšķiedras nokultas arī II kompleksajā brigādē.

Kolhoza valde un priekšsēdētājs b. Kovaļevskis spriež tā — līnšķiedras jātura un jākalvē, bet kolhoza kalti laidisim darbā tikai tad, kad uzsāksim stiebrīņu kaltēšanu. Tai pat laikā līnšķiedras, kuru izaudzēšanā tik daudz pūļu pielikuši kolhoza ļaudis, bojājas un zaudē dīgšanas spējas.

Vilcināšanās līnšķiedras un līnšķiedru apstrādē un nodošanā valstij kolhozam nes zaudējumus, tādēļ pasteidzināt līnu produkcijas nodošanu valstij ir neatliekams kolhoza valdes uzdevums.

A. Sils

Preiļu rajona lauksaimniecības arteļa «Krasnij Oktjabrij» kolhoznieku

AICINĀJUMS

visiem linu audzēšanas rajonu kolhozniekiem, kolhozniecēm un MTS darbiniekiem

Dārgie biedri!

Pašlaik republikas kolhozos, kur audzē linus, notiek linu pirmapstrāde un linu produkcijas nodošana valstij. Ir ļoti svarīgi, lai šie darbi tiktu pabeigti pēc iespējas drīzāk, jo linu produkcijas apstrādāšanas un nodošanas ieildzināšana nenovēršami liek zaudēt daļu ražas, samazina to kvalitāti un kolhozu ienākumus. Tāpēc mēs griežamies pie jums ar aicinājumu organizēt sociālistisko sacensību par godu Latvijas Komunistiskās partijas XV kongresam, lai drīzāk pabeigtu linu produkcijas nodošanu valstij un veiktu nepieciešamos ziemas pasākumus, kas nodrošinās augstu linu ražu 1958. gadā.

Balstoties uz linkopību un savienojot to ar citu lauksaimniecības nozaru, it īpaši lopkopības attīstīšanu, daudzi mūsu republikas kolhozi, kas audzē linus, iegūst lielus ienākumus, uz šā pamata attīstīdami savu sabiedrisko saimniecību, celdami kolhozu ekonomiku un kolhoznieku materiālo labklājību. To uzskatāmi rāda mūsu kolhoza piemērs. Vēl 1955. gadā mūsu kolhozs atpalika, visvairāk tāpēc, ka darbs bija organizēts nepareizi un nebija radīta materiālā ieinteresētība kolhozniekiem, kas strādā linkopībā, kā arī citās saimniecības nozarēs. Līdz ar to kolhozam bija zemas ražas un mazi ienākumi.

Sekojojot sava kaimiņa — Viļānu rajona Kirova vārdā nosauktā kolhoza — priekšzīmei, kurš katru gadu iegūst augstas linu ražas un lielus ienākumus, mēs noorganizējam 28 linkopības posmus, nodevām katrā posma kopšanā piecus sešus hektārus linu un veicām materiālās stimulēšanas pasākumus. Tāpēc kolhozs par 1956. gada ražas līnēm ieņēma 2.481.000 rubļu. Arī 1957. gadā kolhozs izaudzējis labu linu ražu. No 140 hektāru platības tiks nodoti caurmērā vairāk nekā seši centneri šķiedras un četri centneri sēklu no hektāra. Par nodoto produkciju kolhozs ieņems vismaz divarpus miljona rubļu.

Augstās linu ražas iegūtas posminieku un linkopju labā darba rezultātā. Posmu nelielais apmērs dod iespēju posminiekiem ne vien labi organizēt posmu darbu, bet arī pašiem tieši piedalīties svarīgākajos darbos linu audzēšanā, nodrošināt augstu agrotehniku un labu ražas novākšanas tehnoloģiju. Kā zināms, linu audzēšana prasa augstu meistarību. Ne par velti mēdz teikt: „Linā piedzimst trīsreiz“. Linkopības posmu vadītāji ir mūsu kolhoza zelta fonds.

Balstoties uz linkopību, mēs attīstām citas saimniecības nozares, galveno uzmanību veltīdami lopkopības maksimālai attīstīšanai. Pēdējos divos gados mēs esam ievērojami palielinājuši liellopu, cūku un aitu skaitu. 1955. gadā piena izslaukums no vienas gada govs caur-

mērā bija 768 kilogrami, bet 1957. gada tas pieaudzis līdz 2800 kilogramiem.

Liela uzmanību kolhozā veltī zāļu sēšanai. Pagājušajā gadā novācām 400 hektārus daudzgadīgo zāļu, bet 1958. gadā novāksim 680 hektārus.

Pēdējos divos gados kolhozs uzcēlis kūti 125 govīm, dārzenu glabātavu 800 tonnu tilpumā, betonētas skābarības tranšijas 900 tonnu tilpumā, elektrostaciju ar 70 kilovatu jaudu, kultūras namu, kurā ir zāle ar 400 vietām. Pagājušajā gadā 20 kolhoznieku ģimenes no viensētām pārcēlušas uz kolhoza centru un dzīvo jaunuzceltās mājās. Kolhozs iegādājies četras automašīnas, traktor „DT-14“, mehanizēto linu kalti „SSL-VISHOM“ un linu kulkstāmo agregātu. Kolhozā praktizē kolhoznieku avansēšanu katru mēnesi. Aizvadītajā gadā par katru izstrādes dienu izmaksāti pavisam desmit rubļi naudā, izsniegti divi kilogrami labības, kilogrami āboliņa un kilograms salmu. Par linu audzēšanā nostrādātajām izstrādes dienām kolhoznieki saņem papildmaksu.

Liela nozīme mūsu kolhoza panākumu vairošanā ir sociālistiskajai sacensībai, kurā iesaistījušās visas brigādes, posmi un lopkopji. Reizi mēnesi mēs rezumējam sacensības rezultātus un piešķiram prēmijas uzvarētājiem.

Nākot klajā ar aicinājumu izvērst sociālistisko sacensību par linu produkcijas drīzāku nodošanu valstij mēs apņemas izpildīt linu kontraktācijas plānu līdz Latvijas Komunistiskās partijas XV kongresa atklāšanas dienai un visas linšķiedras nodošanu pilnīgi pabeigt 1958. gada 31. janvārī. Visus linus mēs nododam tikai kā gatavu šķiedru, jo kolhozam ir pašam savs linu kulkstāmais agregāts. Linsēklu nodošanā kontraktācijas plāns jau izpildīts par 185 procentiem.

Reizē ar to mēs uzņemamies saistību izaudzēt 1958. gadā 140 hektāru platībā 7 centnerus linšķiedras un 6 centnerus linsēklu no katra hektāra. Ceturtā laukopības brigāde 42 hektāru platībā apņēmusies iegūt 7,4 centnerus šķiedras un 6,5 centnerus sēklu no hektāra. Jēkaba Skuteļa posms apņēmis 5 hektāru platībā izaudzēt 9 centnerus šķiedras un 8 centnerus sēklu no hektāra. Antona Utināna posms apņēmis 5 hektāru platībā iegūt 8,5 centnerus šķiedras un 7,5 centnerus linsēklu no hektāra, Ananija Tolstopjatova posms 5 hektāru platībā — 9 centnerus linšķiedras un 8 centnerus sēklu no hektāra.

Lai izpildītu uzņemtās saistības, mēs esam izstrādājuši katrai brigādei un posmam konkrētus pasākumus, plaši izmantojot pirmrindnieku pieredzi. Dosim Dzimentei vairāk teicamas kvalitātes „ziemeļu zīda“!

Latvijas KP Centrālajā Komitejā un Latvijas PSR Ministru Padomē Par Preiļu rajona kolhoza „Krasnij Oktjabrij“ aicinājumu

Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja un Latvijas PSR Ministru Padome pieņēmušas lēmumu, kurā tās atbalsta Preiļu rajona lauksaimniecības arteļa „Krasnij Oktjabrij“ kolhoznieku aicinājumu visiem linu audzēšanas rajonu kolhozniekiem un MTS darbiniekiem organizēt sociālistisko sacensību par godu Latvijas KP XV kongresam, lai drīzāk izpildītu linu produkcijas nodošanas valsts plānu un veiktu ziemas pasākumus, kas nodrošinās augstu linu ražu 1958. gadā.

Latvijas KP CK un republikas Ministru Padome uzdevušas linu audzēšanas rajonu partijas komitejām un izpildu komitejām organizēt lauksaimniecības arteļa „Krasnij Oktjabrij“ kolhoznieku aicinājuma apspriešanu un sniegt praktisku palīdzību kolhoziem, padomju saimniecībām un MTS sociālistiskās sacensības izvēršanā par drī-

zāku pirmapstrādes pabeigšanu un linu produkcijas nodošanu valstij.

Rajoniem, kas panāks vislabākos rādītājus 1957. gada ražas linu pirmapstrādē un linu produkcijas nodošanā valstij, noteiktas 5 prēmijas: pirmā prēmija — 15 tūkstošu rubļu apmērā, otrā — 10 tūkstošu rubļu apmērā un 3 prēmijas — 5 tūkstošu rubļu apmērā katra.

Prēmijas saņems tie rajoni, kuru kolhozi un padomju saimniecības nodos visvairāk linu produkcijas (pārrēķinot šķiedrā) un linsēklu no hektāra, bet ne mazāk par kontraktācijas plānā noteikto daudzumu.

Linu audzēšanas rajonu kolhozu un MTS darbinieku sociālistiskās sacensības rezultātus rezumēs pēc stāvokļa, kāds būs 1958. gada 1. martā.

(LTA)

Sienas avižu apskats

Top pirmā šī gada kolhoza sienas avīze

Kolhoza „Latgales zieds“ sienas avīze „Kulturais balss“ pastāv jau vairākus gadus pēc kārtas, taču katrā kolhoza diena nesa sev līdz kautko jaunu, bet sienas avīze vienmēr atpalika no darbarūku ciņas par ražošanas plāna izpildi. Tā iznāca reti, ievietotie rakstiņi nebija iedarbīgi un mērķtiecīgi, to gatavoja tikai viens cilvēks.

Tad komjaunieši vienā no pēdējām komjaunatnes sapulcēm nolēma uzlabot sienas avīzes darbu un izlaist šā gada pirmo sienas avīzes numuru līdz 5. janvārim. Un, lūk, to, ka komjaunieši prot turēt doto vārdu, pierāda 3. janvāris, kad jaunievēlētā redkolēģija ciešā pulciņā bija sasēdušies ap galdu.

Pēc īsas redkolēģijas apspriedes un vēl dažiem sienas avīzes redaktora pamudinājumiem sākās darbs. Lūk, Marianna Vaivode zīmē lozungu, kas aicina arteļa biedrus tuvākajos gados panākt ASV lopkopības produktu ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Avīzē ieplānots raksts par cūkkopību. Un, kā gan par to lai nerunā, ja, salīdzinot ar pērnā gadu, 1957. gadā ienākumi no cūkkopības palielinājušies par vairāk kā 30 tūkstošiem rubļu. Taču arteļa biedriem jāpasaka turpmākie uzdevumi cūkgaļas ražošanā, viņi jāaicina uz jaunu lielu ciņu par uzņemtām saistībām. Par to gan vārds būtu jādod kolhoza priekšsēdētājam b. Bulmeistaram, — nospriest sienas avīzes redaktors b. Jēkabsons. Un, b. Bulmeistars, kaut gan ne visai viegli pierunājams, taču pēc kāda laiciņa viņa raksts jau Emīlijas rokās, kura to kārtīgi pārraksta glītā slejiņā. Vēl sienas avīzē ir jāpasaka par linu produkcijas apstrādi

un nodošanu valstij (uz šodien kolhozs valstij nav nodevis nevienu kilogramu linšķiedras). Vārdu dod linkopim b. Punduram, taču pēdējam sāpot galva un rakstiņu varēšot uzrakstīt tikai rīt, bet kā gan rīt, — jaunā redkolēģija ar to nav mierā, labāk par līnēm lai pasaka pats agronomis. Arī šis rakstiņš pieņēma vajadzīgo saturu un formu. Kaut kolhoznieku sapulce bija jau sākusies, taču nemanot pie sienas parādījās glīta avīzīte. Lai lasa, lai spriež, lai nes savus ierosinājumus, trūkumu cēloņus un priekšlikumus jaunajai redkolēģijai.

Daudz kas vēl jānovēl mūsu jaunajiem spalvas draugiem. Un, lūk, galvenais noteikums ievērot to, ka avīze, tai skaitā arī sienas avīze ir netikai kolektīvs propagandists un agitators, bet arī organizators. Tāpēc sienas avīzei jāiet vienmēr pirmajai, vedot līdz kolektīvu.

Redkolēģija nekādā ziņā nedrīkst strādāt viena pati, tai ap sevi jāveido kolektīvs — korespondenti, tad arī rakstiņus varēs kārtīgi apstrādāt, faktus pārbaudīt, tad nenotiks līdzīga 3. janvārim stelga. Sava līdzšinējā nostāja pret savu topošo redkolēģiju jāmaina arī valdes priekšsēdētājam b. Bulmeistaram. Viņam turpmāk būs jāatrod laiks priekš redkolēģijas, tai būs jādod nopietnas atbildes uz daudzajiem jautājumiem, jāatbalsta viņu ierosinājumi. Daudz vērības sienas avīzei būs jāveltī arī partijas pirmorganizācijai (sekretārs b. Pundurs). Partijas pirmorganizācijai jāorientē sienas avīzē uz ciņu par uzņemto saistību izpildi, pret visu to, kas traucē sekmīgu visu uzdevumu risināšanu.

Mums raksta

Vai iesākto arī reiz pabeigs?

Jau pagājušajā ziemā Oškalna vārdā nosauktā kolhoza būvbrigādes ļaudis gatavoja stabus kolhoza radiofizikācijas līnijas izbūvei. Stabi 1957. gada pavasarī tika izvadāti un izsvaidīti pa ceļmalām trešajā laukopības brigādē. Stabi tā arī šodien guļ zemē un pūst. Aiziet zudumā ieguldītais darbs, līdzekļi, bet kolhoznieki velti gaida radio bāsi ieskanamies savā sētā. Tāpat oškalnieši žēli noskatās pāri Dubnas upei

uz kolhoza „1. Maijs“ centra pusi, kur vakaros var redzēt gaišu elektrisko uguni atblāzmu. Tā bieži vakaros, sēžot tumsā, pienākas padomāt, kāpēc Oškalna vārdā nosauktā kolhoza valde nenoved līdz galam iesākto kolhoza radiofizikāciju un neko nedara, lai kaut šogad vai nākošgad arī Dubnas upes oškalniešu pusē iedegtos Iļiča spuldzes. Varbūt uz to atbildi dos kolhoza valde?

I. Staris

Traucē iedzīvotājiem nakts mieru

Līvānu pilsētā uzstādītais radiotranslācijas skaļrunis — pie tirgus laukuma, šajā rajonā dzīvojošiem pilsoņiem traucē tikai naktsmieru. Sevišķi grūti izturēt šo nepātraukto skaļruņa troksni slimajiem un bērniem, kad tiem jāgatavo stundas.

Man liekas, ka skaļruni

laiks jau būtu atvienot, jo patiesām gandrīz katrā dzīvoklī ir radio vai radiotranslācijas reproduktors.

Par minētā radioreproduktora darbības laika un skaļuma ierobežošanu jāparūpējas pilsētas izpildu komitejai un sakaru un pasta kantorim.

R. Pīters

Redaktore H. JEROFEJEVA